

Pentru viață

Nr. 8 ♥ Primăvara 2019

Unic din
prima
secundă

ANDREEA OGĂRARU:

**Maternitatea — o călătorie
ce deschide noi căi de
înțelegere și creație**

**Noi centre de consiliere
pentru femeile în
criză de sarcină**

ASOCIAȚIA STUDENȚI PENTRU VIAȚĂ

✉ studentipentruviata@gmail.com
☎ 0733.487.318
📱 /StudentiPentruViata
www.studentipentruviata.ro

Cod Fiscal: 31835630

Cont: RO25BTRLRONCRTOV17367901 (RON),
deschis la Banca Transilvania, Agenția Lipsicani, București

MISIUNE

Credem în respectarea dreptului la viață al tuturor oamenilor, din momentul concepției și până la moartea naturală, și considerăm că prin sprijinul acordat mamei și copilului se pot forma tineri responsabili pentru familie și societate.

ECHIPA REVISTEI PENTRU VIAȚĂ

Editor: Asociația Studenți pentru viață (București) în colaborare cu Departamentul Pro Vita al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei (Iași) și Asociația Moldova pentru Viață (Chișinău)

Design & DTP: Cătălin Apostol

Foto coperta 1: Claudiu Pântea

ISSN: 2392-7577

SITE-URI PRO-VIAȚĂ:

stiripentruviata.ro ♥ culturavietii.ro ♥ provita.ro
femeifericite.com ♥ avorturiregretate.ro ♥ avort.ro
avortulexploateazafemeile.ro ♥ centreconsiliereavort.ro
medicipentruviata.ro ♥ 📱 /OLumePentruViata
melodiipentruviata.ro ♥ poeziipentruviata.ro
filmepentruviata.ro ♥ citatedespreavort.ro
totuldespreavort.ro

Centre care oferă servicii de consiliere în criza de sarcină și alte servicii pentru mame, familie, copii

ALBA IULIA

Centrul Iocbebed
Bd. Transilvaniei, bl. 54, ap. 24
☎ 0358.401.487
✉ centruliochebed@gmail.com
www.ccalba.ro

ARAD

Asociația M.A.M.A. Arad
Calea Romanilor nr. 4-8,
bl. K2, sc. A, ap. 1
☎ 0257.211.041, 0751.873.397
✉ mamaarad@yahoo.com
www.mercysactionmission.com
www.ma-mi.org
👤 Sonia Horhat

BAIA MARE

Centrul de consiliere „Picioare Little Feet”
Str. George Coșbuc, bl. 34, ap. 20,
et. 3, Baia Mare, jud. Maramureș
☎ 0362.800.770, 0737.177.277

BRAȘOV

Fundația Iocbebed
B-dul Griviței nr. 61, bl. 46,
sc. B, ap. 1
☎ 0368.449.283
✉ iocbebedbv@gmail.com
www.mercysactionmission.com
www.ma-mi.org
👤 Daniela Făgădar

BUCUREȘTI

Centrul de consiliere și sprijin pentru părinți și copii „Sfânta Alexandra Împărăteasa”
Str. Virgiliu nr. 81, et. 7
☎ 0748.885.055
consiliere@centrulalexandra.ro
www.centrulalexandra.ro

Asociația Pro-vita pentru Născuți și Nenăscuți, Filiala București
Str. Brândușelor nr. 3, bl. V78,
sc. 2, ap. 44 ☎ 0744.982.925

✉ roxana@provitabucuresti.ro
www.provitabucuresti.ro
👤 psih. Roxana Puiu

CHIȘINĂU (Republica Moldova)

Misiunea Socială Diaconia
Str. Criuleni 22 (cart. Poșta Veche)
☎ (prefix +373 22) 46.32.28,
46.32.31, 46.32.34
✉ office@diaconia.md

Alianța pentru Salvarea Familiilor din Moldova
☎ 060.189.672
✉ office@salvareafamiliilor.com
📱 /SalvareaFamiliilor

CLUJ-NAPOCA

Clinica Pro Vita
Str. Teodor Mihali nr. 38-40
☎ 0264.431.891, 0748.127.021
✉ provitacluj@gmail.com
www.clinicaprovita.ro
👤 dr. David Ille

Fundația Agape pentru Ocrotirea Vieții
Calea Moților nr. 16, ap. 4
☎ 0749.067.877, 0743.142.168
✉ agape@terapeuta.ro
www.terapeuta.ro

Cabinetul „Providence”
Str. 1 Decembrie 1918 nr. 130, ap. 36
☎ 0740.353.469
✉ augusta_calina@yahoo.com
👤 sr. Augusta Griguița

Centrul de Servicii Sociale „Acoperământul Maicii Domnului”
Str. Ovidiu nr. 27, Cluj-Napoca
☎ 0264.454.644

CRAIOVA

Cabinet Individual de Psihologie Silvia Georgeta Ionescu

Zona Ciuperca, str. Șoimului nr. 20
☎ 0762.844.234
👤 psih. Silvia Georgeta Ionescu

CONSTANȚA

Asociația Pro-vita pentru Născuți și Nenăscuți, Filiala Constanța
☎ 0723.560.044, 0769.233.631
✉ prflorincarabuz@rocketmail.com
www.provitacostanta.ro
👤 pr. Florin Carabuz

DEVA

Centrul Noua Speranță
Str. Nicolae Grigorescu nr. 59
☎ 0735.501.797, 0723.458.248
✉ lucim777@gmail.com
👤 Lucia Mirza

Asociația M.A.M.A. Deva
Str. Liliacului, bl. 17, sc. A, ap. 2
☎ 0354.803.686
✉ mama.deva@yahoo.com
www.mercysactionmission.com
👤 Nina Kovacs

Asociația Misiunea Ajutor Pentru Femei
Aleea Jupiter, bl. 22, ap. 46
☎ 0763.633.909
✉ ajutorptfemei@yahoo.com
ajutorpenturfemei.cabanova.com
👤 Rafila Crișan

DEJ

Centrul de consiliere „M.A.M.A.”
Str. 1 Mai nr. 13, Dej
☎ 0364.410.139
✉ centrulmamadej@gmail.com
📱 /CentrulDeConsiliereMamaDej

GALAȚI

Asociația Pro-vita pentru Născuți și Nenăscuți, Filiala Galați
☎ 0743.040.118
✉ provitagalati@yahoo.com
👤 Sabina Costache

HUNEDOARA

Asociația „M.A.M.A.” Hunedoara
Str. George Enescu nr. 12, bl. 108,
sc. A, ap. 4
☎ 0354.416.911
✉ mama_miriam_hd@yahoo.com
👤 Iulia Moldovan

IAȘI

Centrul de formare și consiliere „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”
Str. Tâlpăari nr. 12
☎ 0232.215.157, 0751.214.017
✉ sfarhangheli@gmail.com
www.sfantiarhangheli.ro

Centrul de Consiliere Psihosocială și Terapie „Primul Pas”

B-dul T. Vladimirescu nr. 89,
bl. 89, sc. A, ap. 2
☎ 0232.277.901
✉ contact@primulpas.org
www.primulpas.org
👤 Geanina Ungurianu

Centrul de Informare și Prevenție – Pro Vita Iași – MMB
☎ 0753.427.368
✉ dragos.balinisteanu@gmail.com
www.provitaiasi.ro
👤 Dragos Bălinișteanu

Centrul de ajutorare a mamelor aflate în dificultate „Praesidio” (Pro Vita Iași – MMB)
☎ 0756.333.890
✉ cosmin_brinza@yahoo.com
www.provitaiasi.ro
👤 Cosmin Brînză

ORADEA

Centrul de Informare și Consiliere „Puls”
Str. Aurel Lazăr nr. 4A, ap. 8
☎ 0359.800.665, 0755.206.787
✉ centrulpuls@yahoo.com
www.centrulpuls.ro
👤 Cornelia Gherle

RĂDĂUȚI

Centrul de consiliere „Elena”
Str. Ștefan cel Mare nr. 3,
Rădăuți, jud. Suceava, România
☎ 0756.360.764

ROMAN

Asociația Familia și Viața
Str. Ștefan cel Mare nr. 228
☎ 0233.742.505, 0745.905.748
✉ afav_roman@hotmail.com
www.familiasiviata.ro
👤 Maria Gherghel

SIGHIȘOARA

Casa Vieții
Str. Tache Ionescu nr. 10
☎ 0744.405.250
✉ casavietiioffice@gmail.com

SUCEAVA

Centrul Iocbebed
Str. Curtea Domnească nr. 1,
bl. 14, sc. B, ap. 2
☎ 0230.523.380
✉ iocbebedsv@fidel.ro
www.centruliochebedsv.ro
👤 Gabriela Antonesei

TIMIȘOARA

Asociația Darul Vieții
Str. Gh. Doja nr. 25A
☎ 0721.335.704
✉ darulvietii@yahoo.com
www.darulvietii.ro
👤 Gerda Chișărău

Fundația Estera

Str. Timotei Cipariu nr. 3
☎ 0256.492.862
✉ fundatia.estera@gmail.com

Consultă lista completă a centrelor de consiliere pe marsulpentruviata.ro

Foto credit: Agenția de Știri Basilica

EDITORIAL

Povestea vieții mele este o poveste pro-viață

de Eliza-Maria Cloțea,
Președintele Asociației *Studenti pentru viață*

Aș vrea să vă spun o poveste. În anul 1967, o proaspătă mamă descoperea că este din nou însărcinată, la doar câteva luni după ce îl născuse pe primul ei băiețel. Simțea că nu este pregătită pentru încă un copil. Cum să se mai poată ocupa și de acesta, când toată ziua se îngrijea de un bebeluș de câteva luni, iar soțul ei avea un handicap la picior și nu putea să o ajute prea mult?

Gândul i-a zburat la avort, dar chiar din acel an avortul nu era legal decât în anumite condiții, pe care nu le îndeplinea. A încercat să găsească o portiță deschisă pentru a întrerupe sarcina, dar nu a reușit. Apoi s-a năpustit asupra copilului, cu disperare: ridica mobilă prin casă pentru a-și provoca singură avortul și altele...

Dar copilașul nu s-a dezlipit de pântecul ei, ci a tot crescut până când, pe 26 septembrie 1967 a văzut lumina soarelui. Mama era încă bosumflată, dar eu acum zic „Ura!”, și veți vedea de ce.

A crescut mare, a ajuns la liceu și îi plăcea să învețe mult, mult. O profesoară deosebită l-a îndrumat spre fizică, știința care avea să devină pasiunea sa dragă. În 1985 a luat medalia de bronz la Olimpiada Internațională de Fizică. „Ura!” a zis atunci mama lui, care nu mai era demult supărată că a rămas însărcinată pe neașteptate și fără să-l dorească.

Pe lângă bucuriile aduse părinților datorită hărniciei și istețimii sale, acest tânăr a rămas alături de ei după ce fratele său a plecat cu familia peste ocean, pentru un trai mai bun. A rămas cel care le-a fost alături până în ultimele clipe și care a încercat să le aducă raze de soare în viețile lor mult încercate de greutate. „Mulțumim” a fost cuvântul pe care i l-au spus de această dată părinții, care vedeau cum ceea ce părea un blestem era, de fapt, binecuvântarea vieții lor.

Bărbatul din poveste este tatăl meu.

Și, cred că vă dați seama, dacă tatăl meu nu se năștea, nici eu nu eram. De aceea, povestea vieții mele este o poveste pro-viață.

Avortul ar fi întrerupt calea pe care Dumnezeu a deschis-o spre generații întregi, totul printr-o singură decizie dureroasă, luată în criza de sarcină a bunicii. Acum frica de atunci se vede clar că nu era justificată, deși atunci părea că este.

Am aflat povestea tatei de puțin timp și am realizat și mai bine de ce mă implic în domeniul pro-viață. Fac acest lucru pentru că simt cât de mult înseamnă venirea pe lume a fiecărui copil. A fiecărei ființe unice.

Unici suntem din prima clipă, din prima secundă a concepției. Unici suntem din punct de vedere biologic, până la ADN-ul corpului nostru. Dar, mai ales, suntem unici prin menirea pe care Dumnezeu ne-a insuflat-o în adâncul ființei noastre, sufletului nostru. Unici suntem prin viața pe care o vom rodi la rândul nostru, într-o bună zi. Unici suntem prin bucuria și binele pe care suntem chemați să le aducem celorlalți. Nimic și nimeni nu ne poate înlocui pe niciunul dintre noi, pentru că tot ceea ce ține de o ființă umană este unic.

Implicarea în domeniul pro-viață este o măsură a recunoștinței noastre pentru faptul că am primit darul vieții, mai ales în rândul generației mele, din care mai mult de două treimi lipsește. M-am născut în 1995, când, după statisticile oficiale, 68% dintre copii au fost avortați.

Prin dragostea pe care o arătăm față de femeile în criză de sarcină și copiii lor, dovedim că am înțeles ceea ce înseamnă să fii om: să ai dragostea față de cei care au nevoie de sprijin. Că o vorbă bună, o mână întinsă și un zâmbet cald sunt piscuri ale umanității. Că atâtea sute de ani de dezvoltare științifică și economică nu au alungat din noi omenia, dragostea, compasiunea, ci ne-au oferit mai multe dovezi pentru a înfăptui ceea ce este natural: să ocrotim fiecare viață, în orice moment și loc al existenței sale.

Și în cazul tău, cel care citești aceste rânduri, povestea vieții tale este o poveste pro-viață. Du-o mai departe!

S-au deschis noi centre de consiliere pentru femeile în criză de sarcină

În anul 2018 s-au deschis câteva centre noi care sprijină femeile în criză de sarcină, familiile aflate în dificultate și părinții care așteaptă să li se nască un copil. La mulți ani și la mai multe!

Centrul de consiliere pentru părinți și copii „Sfânta Alexandra Împărăteasa” din București oferă sprijin gratuit celor care doresc să deschidă un centru de consiliere pentru femeile în criză de sarcină.

☎ 0751.859.467

✉ alexandra.nadane@centrulalexandra.ro

centrul de consiliere
pentru părinți și copii
„Sfânta Alexandra Împărăteasa”

Centrul „Elena”, Rădăuți

Simona Mihalescu

Au fost cinci lucruri care ne-au motivat:

1. Organizăm de câțiva ani *Marșul pentru viață* în orașul nostru și simțeam nevoia unei structuri organizatorice care să ofere un sprijin real, constant și profesionist femeilor care se confruntă cu o criză de sarcină;

2. Participarea la training-ul din 2017 cu organizația *Heartbeat International* a reprezentat momentul când scopul nostru a căpătat un contur clar;

„Dacă aș fi avut mintea de acum și aș fi întâlnit atunci persoanele pe care le-am întâlnit acum în centrul acesta, nu aș fi făcut avort!”

Mă regăsesc și în experiența neplăcută a avortului, și în experiența frumoasă, în bucuria de a crește un copil. Datorită acestui centru eu sunt acum pro-viață. Adesea, când o femeie face întreruperi de sarcină, timp de foarte mulți ani nu va discuta cu nimeni – absolut cu nimeni – prin ce a trecut și ceea ce a trăit. La un moment dat, după ce durerea se mai diminuează, ajungi să discuți.

Am făcut un avort acum 15 ani, când aveam 20 de ani. La un moment dat, în jurul vârstei de 30 de ani, m-am hotărât să rămân însărcinată și patru ani de zile nu am reușit, în condițiile în care toți medicii îmi spuneau că am fi în regulă și eu, și partenerul de pe vremea aceea. Am crezut atunci că, practic, a fost o pedeapsă pentru faptul că nu am născut acel copil la vârsta de 20 de ani. Și în fiecare an numeri: copilul meu ar fi avut vârsta de ..., adică, în

3. Convingerea că deschiderea cât mai multor centre de criză de sarcină este soluția corectă pe termen lung pentru sprijinirea femeilor în depășirea unei crize de sarcină și oferirea alternativelor reale la avort;

4. Sprijinul comunității locale și al altor organizații care au deschis astfel

cazul de față, de 15 ani.

Acum am născut; în momentul în care vezi cât de neajutorat e, cât de frumos e, cum zâmbește... E minunat!

Acum 15 ani nu existau centre, nu existau persoane care să te sprijine, nu prea se discuta, totul era așa, un subiect tabu. Dacă aș fi avut mintea de acum și dacă aș fi întâlnit atunci aceleași persoane pe care le-am întâlnit acum în centrul acesta, nu aș fi făcut avort... Mi-aș fi dorit ca la vârsta de 20 de ani să găsesc aceste persoane, dar din păcate nu au fost atunci. Dar au venit acum, la 35 de ani, când m-am confruntat, la fel, cu o criză și am simțit că, indiferent ce va fi, trebuie să merg mai departe. Adică, n-aș mai fi suportat niciodată o altă întrerupere!

Mămicilor care sunt însărcinate și pe care le frământă gândul avortului, le spun așa: e foarte important să creadă, chiar dacă în momentul acela poate sunt disperate și nu au nicio lumină. Trebuie să aibă încredere în Dumnezeu, în primul rând, și optimism că totul va fi bine și că toate lucrurile se vor aranja. În momentul în care dai viață unui copil, toate lucrurile se vor așeza pe un făgaș normal.

– **Veronica, beneficiară a Centrului „Sfânta Alexandra Împărăteasa”**

de centre în București și Iași;

5. Experiența proprie: la deschiderea Centrului „Elena”, printre colaboratori, fondatori și invitați erau cel puțin cinci femei care trecuseră printr-o criză de sarcină pe care au depășit-o, lucru care a cântărit foarte mult în susținerea acestui proiect.

Deși am deschis recent, pe 6 decembrie 2018, deja avem multe persoane care ne solicită ajutorul. Persoanele care au apelat la serviciile noastre și pe care le avem în evidență au probleme diverse, unele deosebit de grele. Sunt femei în criză de sarcină, femei care au suferit abuzuri grave, femei ce au suferințe post-avort, cu probleme de relaționare și atașament, în depresie, femei care au depășit criza de sarcină, dar au nevoie de sprijin material și consiliere.

Serviciile pe care le oferim sunt în principal servicii de consiliere (psihologică, spirituală, vocațională și juridică), dar și asistență socială (sprijin material și, în condiții deosebite, și financiar).

Ce mesaj aveți pentru femeile în criză de sarcină?

Căutați oameni, organizații care vă vor binele și care vă oferă opțiuni reale și sprijin concret pentru a depăși situația de criză în care sunteți, fără să luați o decizie pe care să o regretați toată viața!

Gândește — cine îți vrea binele;
Simte — ființa nouă care crește în tine;
Decide — astfel încât amândoi să trăiți!

Centrul de consiliere și sprijin pentru părinți și copii „Sfânta Filofteia”, Zalău

Pr. Claudiu și Ștefania Nechita

A fi părinte este un lucru minunat — să dai viață, să împărtășești emoții, să mângâi, să ocrotești, să oferi bucurie, sprijin și model, toate acestea sunt lucruri care nu pot decât să împlinescă ființa umană. Contextul social, vârsta, educația, necunoașterea aduc însă atâtea întrebări...

Ce înseamnă a fi părinte, îmi pot permite în acest moment să aduc pe lume un copil, pot eu oare să fiu un părinte bun? Care sunt oare nevoile unui copil, care sunt transformările psihosomatice prin care trece o mamă?

Sunt atâtea motive care generează neliniște și nesiguranță! De aceea am considerat potrivit ca în comunitatea noastră parohială să inițiem un centru de consiliere pentru părinți și copii, care să ofere suport, consiliere și sprijin pentru promovarea vieții și a valorilor creștine.

Ce mesaj aveți pentru femeile în criză de sarcină?

Iubiți-vă copiii cu toată ființa voastră și atunci veți reuși să găsiți nu doar răspunsul potrivit, ci și soluții la diversele probleme cu care vă confrunțați. Din partea noastră, noi vă vom fi alături, îndrăzniți să ne căutați și veți vedea!

„Piciorușe Little Feet”, Baia Mare

Dana Ardelean

Când tatăl meu a aflat că mama este însărcinată cu mine, i-a cerut

să facă avort. Pe atunci avortul era parțial ilegal la noi în țară. Femeile își provocau singure acasă la ele avortul. La o fracțiune de secundă, Dumnezeu a intervenit pentru viața mea, mama a fost internată de urgență, i s-a administrat tratament de întreținere a sarcinii și așa am supraviețuit.

În copilărie și adolescență am fost permanent predispusă și marcată de practica avortului din familia mea și din comunitatea din care făceam parte.

Toată această experiență m-a urmărit pentru întreaga viață.

La vârsta de 20 de ani am trecut și eu prin experiența cruntă a avortului. Nu m-am așteptat la asta, însă păcatul generational a adus în viața mea cea mai grea perioadă pe care urma să o trăiesc. Treceam prin sindromul post-avort și în acele momente l-am cunoscut pe Emanuel, care urma să îmi fie prieten, soț și mentor, cel care m-a ajutat să depășesc și să lupt cu toată durerea și eșecul avortului meu.

În anul 2016 am avut evenimentul de deschidere a Asociației „Piciorușe Little Feet” și la scurt timp s-a conturat și noul proiect „Teen Challenge”, începându-se renovarea și echiparea unui spațiu din centrul vechi al orașului Baia Mare, împreună cu toată echipa de voluntari și sponsori.

Femeile care sunt în criză de sarcină sunt sprijinite cu tot ce au nevoie pentru a scăpa de constrângerile care le-au adus în criză și pentru a avea posibilitatea să aleagă viața copilului.

Femeile care au trecut prin trauma avortului sunt ajutate să se vindece de această durere. Anul acesta am înființat un Grup Suport Post Avort, care oferă sprijin celor care țin ascunsă în sufletul lor suferința declanșată în urma unei pierderi de sarcină sau a unui avort.

Acest grup oferă femeilor posibilitatea ca într-un cadru confidențial, alături de persoane care au trecut prin aceeași experiență a avortului, ele să poată să își exprime emoțiile, să se poată încuraja și susține reciproc. Astfel, femeile pot să își valideze emoțiile și să pășească împreună pe drumul vindecării emoționale. Este practic o terapie de grup. Este o onoare să pot sluji acestor femei și să văd cum, rând pe rând, fiecare domeniu din viața lor este restaurat, iar femeia reușește să se ierte pe sine și să înceapă un nou sezon din viața ei, plin de bucurie.

Ce mesaj aveți pentru femeile în criză de sarcină?

Nu este ușor să ne asumăm responsabilitatea, însă nu uitați, în acele momente de criză de sarcină, că există persoane bine pregătite și cu inimă mare care sunt la dispoziția voastră. Alegeți calea responsabilității, ceea ce vă va da demnitate și respect de sine. Alegeți viața copiilașilor, apelând la centrele de consiliere în criza de sarcină care sunt prezente aproape în fiecare oraș din țară!

Luna pentru viață și Marșul pentru viață 2019 „Unic din prima secundă”: adevărul și dragostea ne vor salva

Omul a ajuns pe lună, a cartografiat ADN-ul uman, unii dintre semenii noștri au devenit sfinți — dar noi, ca societate, încă nu am învățat să purtăm de grijă copiilor nenăscuți.

De ce atât de multe ființe, unice din prima secundă, nu ajung să vadă lumina zilei, să se odihnească la pieptul mamei, să fie ridicate în brațe de un tată, la câteva clipe de la venirea lor pe lume?

O statistică incompletă spune că în perioada ianuarie–septembrie 2018, în România au fost avortați 44.000 de copii, în timp ce în 2017, în Republica Moldova au fost avortați 12.025 copii. Și mai sunt mulți alții, pentru care nici măcar nu se fac statistici: copiii a căror viață a fost oprită prin avorturi medicamentoase, cei a căror viață a fost curmată în clinicile particulare sau din străinătate.

42 de milioane de copii au fost avortați în întreaga lume în anul 2018. Dar și statistica aceasta este incompletă, căci sunt atâtea locuri, din Vest și Est, din Nord și Sud, în care copiii nenăscuți nu contează nici măcar pentru o statistică.

Mai mult de 1 miliard de oameni au fost avortați din 1918 până în prezent, spune o altă statistică. Și ea este incompletă, pentru că în toți acești ani au existat locuri în care copiii nenăscuți au fost totalmente ignorați.

Însă nu doar ei au pierdut ceva: viața! Ci și noi, toți ceilalți, supraviețuitorii, am pierdut prezența lor lângă noi, darurile lor și potențialul fiecăruia dintre ei.

Ne-am prefăcut că nu știm un adevăr simplu: că ei trăiesc și sunt unici încă din momentul concepției. Și am ignorat dragostea pe care era firesc să o revărsăm asupra lor și asupra mamelor.

Să reînvățăm să îi iubim și să îi protejăm pe acești copii și pe cele care îi poartă în pânțele! Binele fiecăruia, binele tuturor, se întemeiază doar pe adevăr și pe dragoste.

Ne adresăm dumneavoastră, clericaliilor, și vă rugăm: povățuiți-ne să vedem adevărul și să împlinim chemarea de a avea dragoste față de aproapele nostru!

Ne adresăm dumneavoastră, lucrătorilor în asistență socială și tuturor celor care puteți oferi ajutor specializat unei femei în criză de sarcină: salvați un copil, salvați o mamă!

Ne adresăm dumneavoastră, oamenilor politici, care aveți posibilitatea — și aveți datoria! — să sprijiniți femeile în criză de sarcină. Vă rugăm să nu le ignorați, invocând legalitatea avortului, căci o lege nu anulează existența acestor femei și nu vă împiedică pe

Ne adresăm dumneavoastră, părinți și bunici, frați și surori, colegi și prieteni: sprijiniți copiii nenăscuți! Sunt unici din prima secundă, au nevoie de dragostea voastră, o vor răsplăti cu darurile lor unice și cu dragostea lor unică!

Ne adresăm dumneavoastră, femeii însărcinate care sunteți presate să faceți avort: nu vă lăsați cuprinse de frică! Dragostea învinge frica — dragostea copilului vă va da putere. Fiecare copil este unic și are un drum unic spre care a fost chemat de Dumnezeu. Dați-i copilului vostru nenăscut șansa să îl descopere!

Marșul pentru viață este apolitic, neconfesional și nu solicităm interzicerea avortului. Organizatorii locali sunt independenți unii de alții.

Să exprimăm dragostea pentru

MARȘUL PENTRU VIAȚĂ
2019

SĂMBĂTĂ
23
MARTIE

DIN PRIMA SECUNDĂ

dumneavoastră să facilitați sprijinirea lor. Am solicitat în anii din urmă, solicităm și acum: ajutați viitoarele mame, acordându-le o indemnizație care să fie plătită în luna a patra și în luna a opta de sarcină. Este un minim semn de recunoștință pentru responsabilitatea pe care ele și-o asumă. Pentru darul pe care îl fac vieții.

fiecare dintre copiii nenăscuți, să celebrăm unicitatea lor la *Marșul pentru viață* „Unic din prima secundă”, în 23 martie! Veniți alături de noi!

Eliza-Maria Cloțea,
Președinte —
Asociația Studenți pentru viață

Totul are un scop

Am crescut într-un centru de plasament din Giurgiu până la vârsta de 19 ani, când „l-am cunoscut” pe soțul meu. Povestea noastră „de dragoste” a început când eram la liceu, în clasa a XII-a — el mi-a dat cerere de prietenie pe Facebook, iar eu am acceptat. Treceam atunci printr-o perioadă dificilă: tocmai aflasem că părinții mei au divorțat și mă des-

părțisem recent de primul meu prieten (și primul cu care avusesem relații intime). Fusesem nevoită să renunț la acela pentru că era foarte violent.

Chiar nu aveam cu cine vorbi. Niciodată nu avusesem prieteni, toată lumea mă evita când mă știu. Faptul că cineva părea interesat

de viața mea — chiar dacă

era un necunoscut — m-a încântat, pentru că vorbind cu el mă simțeam mai ușurată. Aveam și duhovnic, dar nu puteam să-l stresez mereu cu problemele mele.

Am vorbit vreo doi ani pe net și la telefon și, fiind ferm convinsă că nu aveam să mă întâlnesc vreodată cu respectivul, am profitat de situație descărcându-mi sufletul. După aproape doi ani, băiatul cu care țineam legătura a spus că ar vrea să mă vadă și în realitate, că el s-a îndrăgostit de mine (de fapt, de vocea mea și de o poză), că mă iubește... bla-bla, cum sunt băieții.

Într-un final, ne-am întâlnit chiar în orașul cel mai apropiat de el, Piatra Neamț, adică la vreo 600 de km de casa mea. Nu am realizat atunci că mi se putea întâmpla ceva rău, văzându-mă cu un necunoscut, dar Dumnezeu mi-a purtat de grijă și a fost totul bine.

Am petrecut o noapte împreună, iar a doua zi a trebuit să mă întorc la cămin, pentru că îmi expirase biletul de voie.

După două săptămâni am dat din nou curs propunerii lui de a ne vedea, în același loc, și m-a dus la el acasă. Mi-a făcut cunoștință cu ai lui și am văzut că nu erau de acord cu relația noastră, dar am tăcut, gândindu-mă că va trece vacanța — eram studentă în

anul I la prima facultate — și că mă voi reîntoarce la viața de dinainte, fără griji și fără liniște.

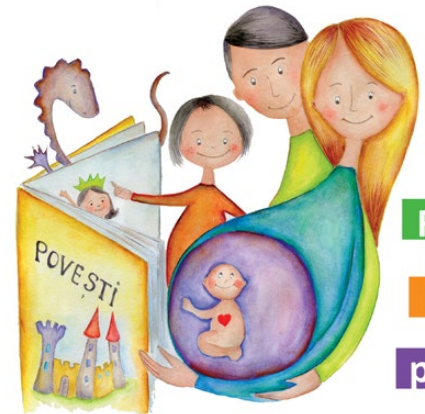
Când mă pregăteam să plec înapoi spre cămin, la îndemnul băiatului am mers la ginecolog pentru un control de rutină. Acolo, medicul mi-a prescris un tratament serios, constatând că eram foarte răcită. Dând să plec din cabinet, i-am zis: „A, înseamnă că nu sunt însărcinată!”, dar medicul mi-a recomandat să fac un test de sarcină rapid. Și surpriză... eram însărcinată!

A fost un moment foarte greu al vieții mele. Urma să mă întorc la cămin, unde fetele însărcinate erau puse să facă avort. Medicul m-a sfătuit să nu păstrez sarcina, pentru că mi-ar fi pus viața în pericol. Pe băiat îl cunoșteam doar de câteva săptămâni, familia lui nu mă voia, iar familia mea... Domnul cu mila! Nu știam încotro să mă îndrept, părea că întreg universul s-a întors împotriva mea...

Mi-am luat inima în dinți și am zis că nu mă va lăsa Dumnezeu tocmai acum, că mă va ajuta să o scot cumva la capăt, măcar pentru inimioara ce începea să bată alături de inima mea. Și așa a și fost — am născut prin cezariană un băiețel perfect sănătos, în ciuda greutății sarcinii. Pentru că sfântul Nectarie m-a ajutat în timpul sarcinii, am ales să-i pun copilului acest nume.

Am continuat facultatea, am luat licența cu 9, m-am cununat civil și religios cu tatăl copilului, mi-am găsit de lucru, am început a doua facultate (deja sunt în anul II) și lucrurile au început să se așeze. După ce l-am născut pe Nectarie, mi-am mai dorit încă un copil. Până acum n-a fost să fie, dar probabil că Dumnezeu vrea să mă lase să lupt mai mult.

— **Anca, 24 de ani**

Fiecare copil merită o poveste

Maternitatea —

o călătorie ce deschide noi căi de înțelegere și creație

Născută în 1982 la Bacău, Andreea s-a căsătorit în 2003 cu George Ogăraru și au cinci copii împreună. A absolvit Comunicare și Relații Publice la Universitatea din București și Master în sport management, marketing și sponsorizări la Institutul Johan Cruyff, Barcelona. Din dragoste pentru România, întreaga familie s-a întors în țară și s-a stabilit temporar la Iași. Andreea este director general al Asociației pentru cultură și sport „George Ogăraru”.

Ce înseamnă familia pentru dumneavoastră?

Andreea Ogăraru: Această întrebare, aparent simplă, poate fi subiectul unei lucrări de doctorat... În cuvinte simple aș spune că familia reprezintă mâinile mele, cu care fac tot ce pot, ce știu și ce învăț permanent. Cei cinci copii sunt mâna stângă și mă susțin așa cum pot ei în călătoria aceasta de zi cu zi pe care o trăim. Fiecare dintre copii este la fel de unic precum vedem și la mâna noastră fiecare deget în parte. Soțul meu este cu adevărat mâna mea dreaptă, cel alături de care îndeplinesc cel mai eficient ineditul fiecărei provocări din viața noastră.

Cum vedeți relația soț-soție după 16 ani de căsătorie?

Relația soț-soție este ca o grădină în permanentă schimbare, care crește și se maturizează după cum dictează timpul, soarele, ploaia și alți factori naturali. Metaforic vorbind, pe parcursul căsniciei trebuie îngrijite florile, curățate buruienile, reparat gârduțul etc. Nimic nu rezistă neîntinat de la sine, ci trebuie muncit permanent. O căsnicie adolescentă ca a noastră, în vârstă de 16 ani, este ca strugurele copt și numai bun de savurat. Cu condiția să te fi îngrijit cum trebuie de roade.

Credeți că iubirea dintre un bărbat și o femeie se împlinește în căsătorie?

Cu siguranță că da, însă trebuie să fim sinceri: nu în orice căsătorie se

Fotografii de Claudiu Pântea

întâmplă asta. Împlinirea este idealul. Iubirea are și ea diferite forme: *eros*, *ludus*, *agape*... și altele. Este important să înțelegem ce tip de iubire îi purtăm celui de care ne-am îndrăgostit, ce tip de iubire ne poartă și acela nouă... Și apoi, după alți câțiva pași deosebit de importanți, cum ar fi — după cum spune un drag părinte ce ne-a „crescut” — să fi sincer și să spui celui alt și defectele tale, nu numai calitățile, ne putem gândi la împlinirea prin căsătorie. În viața reală toată analiza aceasta nu se prea întâmplă și atunci nu ne rămâne decât să încercăm să ne ghidăm după niște valori adevărate și așa să mergem în aceeași direcție.

Aveți modele de familie ce vă inspiră?

Da, desigur. Am avut bucuria de a întâlni familii minunate de la care ne-am inspirat, atât în România, cât și în Elveția și în Olanda. Este foarte important ca o familie să se adune cu oamenii potriviți, să aibă activități vesele și creative care să îi implice și pe copii. Vezi la o altă mamă cum reacționează în anumite situații, ea vede la tine, copiii se apropie... ai ei vorbesc cu tine câteodată despre ceea ce îi frământă și ezită să spună, ai tăi tot așa. Aceste lucruri nu le poți face cu oricine, ci numai cu cei care îți împărtășesc valorile, principiile, care îți umplu viața de liniște și bucurie.

Cum ați defini maternitatea?

Drept cea mai complexă și mai benefică dintre toate formele de formare și transformare la care poți participa. Cu condiția să îți asumi, să te implici, să o primești cu calm și cu răbdare, să îți dai timp, să te ascuți, să îi ascuți pe copiii atât cu urechile, cât și cu inima... Asta ca să vorbim despre beneficii.

Sunteți părinții a cinci copii. Sincer, v-ați simțit priviți ciudat, pe măsură ce mai aveți încă un copil?

Poate că „ciudat” e mult spus, dar cu siguranță nu este privită drept normalitate alegerea de a avea mai mult de doi, poate trei copii sau, și mai și decât atât, alegerea de a avea toți copiii pe care i-ai putea avea. Unii nu înțelegeau și poate încă se întrebă de ce ai dori să ai mai mulți copii dacă ai avut deja șansa să te și fi născut băiat și fată de la primele două „încercări”. Și înțeleg de unde vine asta, pentru că am fost și noi în pragul acela. După primul copil, soțul meu era convins că nu ar putea iubi la fel de mult un al doilea. Asta până s-a întâmplat să apară, desigur. Acum știm că avem în casă cea mai mare cantitate de dragoste pe care am avut-o vreodată, dacă pot să măsoar așa.

Cum ați privit venirea fiecărui copil pe lume?

Cu emoții la început de sarcini. Pe de o parte este gândul că vrei din tot sufletul să fie bine, să fi sănătos, să ai putere, să ai starea potrivită, să fi, totuși, bucurie și pentru ceilalți membri ai familiei, să nu te închizi... Iar apoi începi să simți cum va fi bebelușul din burtică. Am știut la fiecare în parte cum va fi, atât fizic, cât și ca personalitate, dinainte să îl văd... Este o conexiune atât de puternică. Eu am simțit implicarea Celui de Sus în sarcinile mele. Și am trăit în mod conștient intervenția Maicii Domnului, la care m-am rugat în timpul sarcinilor și, mai ales, al nașterilor.

Cum credeți că este privită o familie cu mai mult de doi copii astăzi în România?

Sincer? Depinde de mediul din care provine și în care trăiește familia respectivă. Există această problemă a

familiilor deosebit de sărace, aflate în situații de risc ori de criză, cu puțină educație, cu multe probleme de tipul consumului excesiv de alcool, abuzuri etc., care au copii pe care fie îi cresc în condiții teribile, fie îi exploatează sau îi expun în mod nepermis.

Există, de asemenea, etichetele de „pocăiți”, „habotnici”, „spălați pe creier”, care se pun unora dintre familiile din Biserică ce aleg să aibă copii mai mulți decât majoritatea.

Cunosc însă și familii cu mulți copii tare iubite și respectate, unde există mixul de educație, cultură cu cel de credință, cu cel de statut social...

De acest tip de exemple cred că are nevoie acum marea masă a oamenilor. Exemple care să spele moștenirile negative din alte regimuri ce ne-au făcut pe noi ca popor să vedem familiile cu mulți copii ca pe ceva de speriat.

De aceea mie îmi place să dau drept exemplu familiile regale, nobile, contemporane sau din timpurile mai îndepărtate de noi, în care regăsim exemplul cu mulți copii alături de o implicare profundă în bunul mers al

societății și al comunităților, a mamelor în cauză.

Și mă gândesc de la minunata Doamnă Maria Brâncoveanu, mamă de 11 copii, până la actuală prințesă Catherine, ducesa de Cambridge, pe care o vedem peste tot cu

cei trei copii ai ei. Una dintre preferatele mele este Marie Chantal a Greciei, care are tot cinci copii, ca și mine. Regina noastră Maria, despre care se mai știe câte ceva, însă nu destul. Fiica ei, principesa Ileana, devenită maica Alexandra, care și-a dorit să nască pe

pământ românesc — exilată fiind de fratele ei — atât de mult încât mama ei i-a dus în Austria o oală cu pământ românesc pe care a așezat-o sub patul nașterilor. Doamna Pia Brătianu este un exemplu extraordinar, mamă de opt copii și cea care l-a educat pe Ion I.C. Brătianu — că tot am aniversat Centenarul.

Putem fi mame de mai mulți copii și fără aceste exemple, însă ele cântăresc puternic în educația noastră și a celor din jurul nostru. Cei din jurul mamelor cu mulți copii au nevoie să știe aceste povești adevărate pentru a oferi susținere și a avea încredere în valoarea lor.

Cum ați descrie fiecare copil pe care îl aveți, din punct de vedere al unicității fiecărei persoane?

Câte pagini avem la dispoziție?! Știți gluma aceea cu cele două bătrânele din cimitir, care după înmormântare și-au spus una celeilalte: gata, am vorbit destul despre copii!

Eric este foarte dornic să arate că face bine, că și-a însușit valorile familiei, că este responsabil. Este deschis, afectuos, ne îmbrățișează oriunde am fi și asta este minunat, vorbește mult, întrebă tot felul, citește, cântă, vrea

să învețe să compună... Pune foarte mult preț pe prietenie și pe relațiile dintre oameni.

Natalia este foarte muncitoare, conștiincioasă, creativă, populară, fără să facă eforturi pentru asta, artistă înnăscută, balerină cu aptitudini serioase de coregraf. Este și foarte puternică psihic și nu se lasă doborâtă sau atinsă ușor. Scrie povești foarte amuzante.

Sofia este energie vie, veselie,

Mi-am dorit și am vrut să văd pe pielea mea dacă se poate să fac mai mult decât spuneau alții că se poate.”

exuberanță, toată un suflet, sinceră până la a te face să te întrebi de două ori dacă să o iei în vizită la cineva mai puțin apropiat; analizează imediat unde e de ea și intră pe sub pielea omului în cinci minute... ușor rebelă în devenire. Își dorește să picteze.

Trebuie să respir adânc...

Marc este un veritabil visător, haiduc cu multe săbii, cu gândul la *Zorro* și *Cei trei muschetari*, iubitor de natură, pădure, gospodar înăscut, preferă să stea cât mai mult timp acasă, se oferă cel mai des să ajute la gătit.

Daniel, deși are doar doi ani, este un îngeraș — la chip — răsfațat de toată lumea, iar el o știe prea bine și

acționează în consecință, curajos și puternic, dornic de joacă băiețească zdravănă. Îi plac mult animalele.

Încă nu avem sportivi declarați, dar mai sperăm...

Aveți o familie foarte frumoasă, dar și o carieră reușită, atât dumneavoastră, cât și soțul. Cum ați reușit acestea?

Eu nu am chiar o carieră, ci am căutat mereu să lucrez, să învăț și să mă educ în acele direcții în care am simțit că a lucrat harul lui Dumnezeu în mine prin talanții sădiți. Am reușit asta pentru că mi-am dorit și pentru că am vrut să văd pe pielea mea dacă se poate să fac mai mult decât spuneau alții că se poate. Este adevărat că am și vrut să demonstrez celor din jur faptul că maternitatea nu te limitează, ci, dimpotrivă, îți deschide noi căi de înțelegere și creație. Și vă spun cu toată dragostea că o mamă de mai mulți copii poate face mai multe decât una cu un singur copil, în condiții de viață optime, fără situații deosebite. Este vorba despre acele conexiuni pe care le dezvoltă creierul în mod automat. Nu e neapărat meritul nostru, ci

mai degrabă al felului în care suntem create. Și e ceva de care te convingi doar „pe încercate”.

Soțul meu, da, are o carieră începută încă dinainte de a ne căsători. Și este un domeniu care îți cere mult. Îl sprijinim așa cum putem, de mai bine de 16 ani încoace.

Viața, în general, ne oferă bucurii, dar și greutăți. Care ar fi bucuriile, dar și greutățile pe care le-ați simțit în viața de familie?

Mă gândesc iarăși la o vorbă foarte adevărată, care spune așa: „Tot răul spre bine”. Asta nu înseamnă că răul devine bine, ci că o încercare, purtată cu nădejde, automat aduce un bine după ea. O impune balanța naturală. „Răul”, în cazul acesta, fiind greutățile fără de care nu putem percepe bucuriile cu adevărat ca fiind bucurii. Unii vor spune că ei reușesc, dar aș tinde să cred că sunt excepțiile. Și asta o explică foarte bine profesorul Mihai Dinu de la

Universitatea din București în cărțile sale. Vă invit să le descoperiți.

Pentru noi, greul a venit odată cu decizia de a fi împreună peste tot. Asta a însemnat multe mutări, multe drumuri, schimbări de oameni, locuri, mentalități, școli, sisteme școlare, bagaje, lipsă de stabilitate, multă energie irosită, lucruri uitate ori pierdute. Nu avem încă un cămin așa cum îl visam, de exemplu. Dar am primit atât de mult pe alte căi, sufletește ne-am hrănit cel mai mult, am cunoscut oameni balsam pentru suflet și tot așa. Am avut experiențe care ne-au educat enorm.

Ce rol are Biserica în viața dumneavoastră de familie?

Biserica are un rol central în viața noastră de familie. Este ancora care ne-a ținut bine de tot în multe momente delicate, fie prin învățăminte/valori, fie prin oamenii pe care i-am găsit înăuntru, fie prin răspuns la rugăciuni. Este unul dintre motivele pentru care am revenit în țară.

Ce le-ați transmite viitoarelor mame?

Să se bucure și să nu se teamă! Să aibă curaj! Toată bucuria trece la

bebeluș, precum și toată tristețea. Știți, mamele sunt din diferite categorii sociale și sunt conștientă că nu le putem da alt mesaj universal, decât acesta al bucuriei pentru propria alegere de a fi purtătoare unei alte ființe întregi, unice și irepetabile în istorie.

Ce ați vrea să le spuneți familiilor tinere la început de drum?

Nimic nu se știe de-a gata de la început și totul se poate învăța. Există schimbare în bine după cum există și schimbare în rău. Depinde ce parte hrănim mai mult. Și nici hrănirea aceasta nu este definitivă și bătută în cuie, ci este un proces permanent pe toată durata existenței noastre pământești. Să nu credeți că noi suntem perfecți ori că ne considerăm așa și de aceea dăm sfaturi. Fiecare familie poate avea punctele ei forte pe care să le împărtășească celorlalți.

Să fie veseli, să se bucure de viață, să se răsfețe unul pe celălalt în orice chip reușesc, să prețuiască tot ce au, să cunoască lucruri și locuri împreună, să aibă pasiuni comune, să discute mult, să aibă răbdare, să citească, să își conștientizeze valoarea umană, dar și responsabilitățile... și să își aștepte cu bucurie copiii. Avem cea mai scăzută natalitate din ultimii 50 de ani. Statisticile spun că nu mai rezistăm mult ca neam și țară... Acesta este un semnal de alarmă care trebuie să ne facă să ne regândim alegerile. Este iarăși un semnal de alarmă la adresa celor care au responsabilitatea de a gestiona această țară într-un mod benefic pentru poporul ei. Avem nădejde la Dumnezeu că se poate schimba situația, ne bazăm și pe ajutorul sfinților sub a căror aripă ne aflăm, însă depinde foarte mult de noi.

Tim Tebow — sportivul care nu a fost avortat și a cărui poveste salvează vieți

Povestea nașterii lui Tim Tebow, una din cele mai mari vedete ale fotbalului american, este povestea unui miracol, a unei minuni care se datorează în primul rând credinței în Dumnezeu.

Părinții lui Tim Tebow — Pamela Elaine și Robert Ramsey Tebow II — s-au întâlnit în timp ce studiau la Universitatea din Florida, la sfârșitul anilor 1960. Mama era proaspăt boboc, în anul întâi, iar tatăl student în anul doi. S-au căsătorit în anul 1971, înainte ca Pamela să termine facultatea. După o perioadă, s-au mutat în Filipine pentru a fi misionari creștini și pentru a ajuta la construirea unei biserici.

În Filipine, mama lui Tim a contractat dizenterie amibiană și a intrat în comă. În timpul convalescenței, aceasta a descoperit că este însărcinată cu Tim, iar din cauza medicamentelor puternice utilizate pentru tratamentul dizenteriei, fătul suferise o abrupție placentară. Abrupția placentară înseamnă că placenta se desprinde de peretele uterin înainte de termen și fătul este pus în pericolul iminent de a muri prin privarea de suportul nutritiv. Doctorii i-au spus Pamelei că fătul a fost cel mai probabil afectat iremediabil de medicamente și că se va opri din evoluție, numindu-l „o tumoră”, și i-au recomandat să facă avort.

Vestea i-a devastat, dar Pamela a rămas fermă în decizia de a continua sarcina și s-a rugat împreună cu soțul ei pentru fiul lor nenăscut. Într-un

interviu, Tim povestește cum credința mamei a fost cea care l-a salvat de la avort: „A fost o nebunie întreagă cu sarcina mamei și cu mine, dar ea s-a hotărât să asculte de cuvântul lui Dumnezeu, nu al doctorilor.”

În ciuda prezicerilor sumbre ale medicilor, Tim s-a născut la termen, la data de 14 august 1987, „slăbuț, dar lunguiet”. După naștere, Tim a recuperat repede deficitul de greutate și a crescut alături de frații săi, devenind unul dintre cei mai buni jucători de fotbal american și primul student în anul II care a câștigat Trofeul Heisman.

Crescut într-un mediu creștin, și-a însușit treptat valorile morale insuflăte de părinții săi și a înțeles că viața este un dar primit de sus, că fiecare persoană este unică și că are o menire foarte specifică în această viață. În numeroase ocazii, Tim Tebow a mărturisit public că este pro-viață și că își păstrează castitatea până la căsătorie. În același timp, consideră că desăvârșirea prin căsătorie vine doar dacă există o pregătire în acest sens, dacă fiecare dintre cei doi își dorește să crească în iubire sinceră, în dragoste față de Dumnezeu și față de cei din

jur. Chiar el povestește cum în toate întâlnirile pe care le-a avut cu diferite fete a avut clar în minte scopul pentru care se întâlnește cu ele: împărtășesc aceleași valori astfel încât să poată întemeia o familie?

Pe data de 10 ianuarie 2019, Tim Tebow a cerut-o în căsătorie pe Demi Leigh Nel-Peters, deținătoarea titlului de Miss Univers 2017. „Îți mulțumesc pentru că ai zis «da» și m-ai făcut cel mai fericit bărbat de pe Pământ. Ești dragostea vieții mele”, a scris Tim Tebow pe Facebook. Viitoarea soție a declarat: „Este minunat să pot să îmi împart viața cu cineva care este așa

de înțelegător și care mă susține în tot ce fac. Este pur și simplu cea mai bună persoană pe care am întâlnit-o vreodată și este o onoare pentru mine să îi fiu alături pentru restul vieții.” Asemenea lui Tim, fosta deținătoare a titlului de Miss Univers își dedică o mare parte din timp ajutându-i pe cei care au nevoie. Prin intermediul Fundației Tim

Tebow, aduc împreună zâmbetul și bucuria pe chipul unor persoane încercate de greutățile vieții: copii din medii defavorizate, copii și tineri cu diverse handicapuri, femei în criză de sarcină și mulți alții.

Reclama care a salvat o viață

În anul 2010, Tim și mama lui, Pam, au apărut într-o reclamă la Super Bowl, spectacolul anului în SUA, în care vorbesc pe un ton glumeț și relaxat despre nașterea lui Tim și despre faptul că mama nu a fost de acord să îl avorteze. Scopul reclamei era promovarea alegerii vieții în criza de sarcină, nu a avortului.

Între cei care au văzut atunci reclama a fost și Susan. Însărcinată pe neașteptate, spera ca tatăl copilului să fie de acord să nască copilul. Acesta însă i-a spus să avorteze:

„Mi-a zis că trebuie să fac avort, că nu pot să am acest copil. Nu văzusem niciodată această latură a caracterului său și nu am știut cum să reacționez sau ce să spun, așa că am consimțit, dar doar pentru a încheia conflictul. Am simțit că nu pot spune nimănui despre problema mea și că trebuie să găsesc singură o soluție.”

După ce prietenul ei a plecat, Susan s-a dus să urmărească împreună cu câțiva prieteni meciul.

Toți se așteptau la ceva dur anti-avort, dar au recunoscut că mesajul transmis era unul cald, optimist, al unei mame care se bucură pentru că a putut să îi dea viață fiului ei iubit. În timp ce s-au derulat alte reclame, Susan a rămas cu gândul la cea despre minunea nașterii lui Tim, și a simțit un gol în stomac. Deși a continuat să se uite la meci, nu reușea să își scoată din minte reclama.

„Când am ajuns acasă, am căutat reclama pe YouTube și am revăzut-o de mai multe ori. Am intrat și pe site-ul Focus on the Family, unde am găsit mai multe videoclipuri, inclusiv un interviu cu Bob și Pam Tebow, părinții lui Tim Tebow.” A aflat că Pam refuzase să avorteze în ciuda sfatului medical, atunci când suferise complicații în sarcină. Simțea că reclama fusese făcută pentru a ajunge și la ea.

Pe pagina celor de la Focus on the Family a găsit o adresă de mail la care femeile în criză de sarcină puteau apela dacă se confruntau cu o situație nepre-

văzută. Le-a

trimis un mail, iar aceștia i-au răspuns în scurt timp cu un mesaj plin de încurajare, informații utile și speranță. În timp ce citea mesajul, a simțit cum totul capătă un sens și că acele cuvinte pline de dragoste scot la suprafață ceea ce ea simțise de fapt

în tot acest timp. „Am decis să păstrez copilul. Mi-am dat seama că aceasta fusese dorința mea de la bun început, dar nu avusesem putere să o recunosc.”

Tatăl copilului nu a mai apărut. După ce a aflat că păstrează sarcina, a amenințat-o o vreme, apoi a dispărut. Susan nu a rămas singură. Angajații de la Focus on the Family au fost alături de ea pe tot parcursul sarcinii, oferindu-i atenție, sfaturi și dragostea de care are nevoie o femeie în criză de sarcină. Chiar și după nașterea micuței Avita, au rămas în contact strâns cu mama și fiica, trimițându-le periodic cadouri și felicitări. Aceste gesturi au impresionat-o profund pe Susan.

Avita are acum 8 ani. Odată cu venirea ei pe lume, a adus multă bucurie, căldură și credință în viața mamei ei. „Suntem o echipă, facem totul împreună. A fi o mamă singură nu este ușor, ci presărat cu încercări, dar nu regret nimic și aș face orice pentru ea. Totul capătă sens datorită ei, iar toate momentele devin speciale pentru că suntem împreună. Mă simt atât de norocoasă să fiu mama ei, pentru că mă ajută să devin un om mai bun. M-a adus mai aproape de Dumnezeu, dar și pe cei din jurul ei i-a adus mai aproape de El.

Mă gândesc zilnic la acea

reclamă, la Tim Tebow și la oamenii de la Focus on the Family”, spune Susan. „Sunt atât de recunoscătoare. Dacă nu ar fi fost reclama, dacă nu m-aș fi dus să văd meciul, dacă cineva mi-ar fi răspuns diferit la acel mail... Nu cred că voi putea vreodată să exprim recunoștința și dragostea pe care le resimt.”

Simțea că nu poate rămâne singură acasă, doar ea și gândurile ei. Avea nevoie de oameni în jurul ei, măcar pentru câteva ore, pentru a alunga panica, grijile, indeciziile din mintea ei.

Ajunsă la casa prietenilor ei, Susan a continuat să fie măcinată de gânduri și griji. La un moment dat, în timpul unei pauze, a apărut reclama pro-viață cu Tim Tebow și mama sa, reclama creată de cei de la Focus on the Family. Deși Susan nu urmărise niciodată prea intens fotbalul american, l-a recunoscut pe Tim Tebow. În timp ce reclama s-a derulat, nimeni nu a scos un cuvânt.

Broșura „Mărturii ale părinților și rânduiei bisericești despre pierderea unui copil prin avort spontan sau la naștere”

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a apărut la editura Doxologia din Iași broșura „Mărturii ale părinților și rânduiei bisericești despre pierderea unui copil prin avort spontan sau la naștere”, întocmită de masterandul Emanuel Buta.

Anual, la nivel mondial, peste 2,7 milioane de copii mor la naștere. Un număr foarte mare de copii mor prin avort spontan. În Statele Unite ale Americii, aproximativ un milion de copii mor anual prin avort spontan, la naștere sau imediat după naștere.

Despre acești copii „cel mai adesea nu știu decât părinții lor. Un număr impresionant de familii au suferit unul sau mai multe avorturi spontane, iar greutatea cu care fac față unei astfel de pierderi este sporită de faptul că nu li se acordă atenția necesară și că nu sunt aduse în discuție aceste subiecte... Prin neștiința sau nereușita de a gestiona potrivit o astfel de situație, trauma pierderii copilului poate afecta familiile și mai ales mama, pe termen lung.”

În prima parte sunt prezentate succint câteva elemente teologice despre trup și suflet și elemente psihologice despre impactul pierderii unui copil prin avort spontan sau la naștere. Lucrarea mai cuprinde un interviu cu părintele Ioan C. Teșu, profesor universitar la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dimitrie Stăniloae” din Iași, hotărârea în vigoare a Bisericii Ortodoxe Române cu privire la înmormântarea copiilor nebotezați și mărturii de la persoanele care au trecut prin asemenea experiențe.

Broșura urmărește sprijinul părinților care trec prin aceste situații: „Sperăm ca această lucrare să fie o încredințare pentru părinții care trec prin trauma pierderii unui copil în urma unui avort spontan sau la naștere că nu sunt singuri, că Dumnezeu știe

durerea lor și că și semenii le sunt alături, chiar dacă uneori nu au abilitatea de a-și exprima în cel mai potrivit mod compasiunea.”

„Învățătura de credință ortodoxă arată că acești copii nu pot merge direct în Împărăția lui Dumnezeu pentru că nu sunt botezați, dar nici în Iad, pentru că nu au săvârșit niciun păcat.”

„Sfinții, teologii și părinții duhovnicești contemporani au vorbit despre acești copii, oferind mângâiere și sfat părinților care au trecut prin această situație. Sfântul Teofan Zăvorâtul precizează că soarta copiilor care au murit nebotezați este în mâna lui Dumnezeu, Cel care oferă oamenilor multe căi pentru mântuire.”

„La primele două sarcini am reușit să îngrop embrionul, la mormântul bunicii mele. Părintele din sat ne-a făcut o rugăciune de pomenire a bunicii și o rugăciune de alinare pentru noi. Ne-a încurajat să nu ne pierdem nădejdea și să le lăsăm pe toate în mâinile lui Dumnezeu.”

Între timp m-am documentat, am citit, am întrebat doctori, preoți și cunoștințe despre aceste întâmplări. Pare a fi o situație extrem de întâlnită

(1 din 4 sarcini se încheie în avort spontan); unele dintre noi sunt mai puternice să treacă peste un avort spontan, iar altele nu.”

– S.C., București, ianuarie 2019

„Am încercat să avem un copil de câțiva ani și am avut trei avorturi spontane de-a lungul drumului... În lumea deschisă și conectată de astăzi, discutând

despre aceste probleme, nu ne îndepărtăm unii de alții; aceste subiecte ne aduc împreună. Ele creează înțelegere, toleranță, și ne oferă speranță. Sperăm că împărtășirea experienței noastre va oferi mai multor persoane speranța pe care am simțit-o și noi și îi va ajuta să se simtă confortabil, împărtășindu-și poveștile lor.”

– Mark Zuckerberg, fondator și CEO al Facebook, SUA, 31 iulie 2015

Rugăciunea de consolare a celor îndoliați

Doamne al puterilor, Cel ce ești alinarea celor întristați și mângâierea celor ce plâng și sprijinitorul tuturor celor slabi la suflet, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinși de plângere pentru cel răposat; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor, primește-le rugăciunile și ridică-i prin încrederea în milostivirea Ta, pentru că și acesta, care a părăsit viața pământească, se află încredințat iubirii Tale părintești.

Că Tu ești nădejdea tuturor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Secolul XXI este secolul vieții!

Secolul XX nu a fost doar secolul a două războaie mondiale, veacul nazismului și comunismului și secolul „cel mai violent din întreaga istorie a umanității”¹, în care au fost uciși 231 milioane de oameni² în războaie și conflicte.

„Un secol sălbatic” l-a numit scriitoarea Margaret Drabble³, calificativ justificat, mai presus de toate, prin faptul că a fost secolul a circa 1 miliard de avorturi⁴ și cel în care umanitatea, pentru prima dată în istorie, a negat dreptul la viață al copiilor nenăscuți și a întors spatele femeilor însărcinate! Un secol al morții și al culturii morții...

Dar secolul XXI este secolul vieții și al culturii vieții!

Centrele de sprijin în criza de sarcină și marșurile pentru viață împânzesc lumea, atât în țările în care copiii nenăscuți sunt protejați prin lege, cât și în statele în care viața nu le este apărată.

Cine sunt cei care le înființează? Cine sunt cei care ies să manifesteze pentru binele copiilor nenăscuți și al mamelor lor? Sunt adesea persoane care au fost salvate de la avort, persoane care au trecut prin criza de sarcină și fie că au născut copilul, fie că l-au avortat, au cunoscut drama crizei de sarcină. Explicația e simplă și clară: banalizarea și normativizarea avortului nu a adus fericirea promisă, ci tragedie după tragedie. De aceea, după un secol de moarte și cultură a morții, oamenii aleg din nou viața!

Statele Unite ale Americii

Washington March for Life este cel mai vechi și cel mai important marș pentru viață din lume. Prima ediție a avut loc în 1974. În ultimii ani, au fost 300.000-500.000 de participanți.

Președinții Ronald Reagan, George W. Bush și Donald Trump s-au adresat prin mesaje în direct sau înregistrate.

Din 2005, are loc la San Francisco *Walk for Life West Coast*. Alt centru regional mare este Chicago. În general, Marșul are loc în sute de localități, în jur de 22 ianuarie, ziua când în 1973 a fost legalizat avortul la cerere în SUA.

În 2019, orașul New York a șocat întreaga lume, legalizând avortul la cerere pe toată perioada sarcinii, inclusiv după ce a început nașterea dar copilul nu a ajuns în afara trupu-ului mamei!

Canada

În 1998 a avut loc primul *National March for Life* în Ottawa. Marșul a fost extins în numeroase orașe din Canada.

Filipine

Marșurile pentru viață au început în 2009, în Luzon. În prezent se organizează în circa 10 orașe, la fiecare participând 5.000 de persoane. Avortul la cerere nu este legal în Filipine.

Mexic

În capitală, Mexico City, primul Marș pentru viață a avut loc în 2012.

Polonia

Marșul pentru viață s-a desfășurat prima dată la Varșovia, în 2009. În prezent, are loc în 150 de orașe. În 1993, avortul la cerere, care a fost legalizat de comuniști în anii '50, a fost interzis prin lege.

Ucraina

Primul Marș pentru viață a avut loc la Kiev, în 2017, și se extinde la alte orașe anual.

Irlanda

În Dublin, în 2017, au fost 80.000 de participanți la Marș.

Cehia

În fiecare an are loc la Praga *Marșul Național pentru viață și familie*. În 2017, participanții au cerut guvernului să ofere mai mult sprijin familiilor. Avortul la cerere a fost legalizat în 1957, când Cehoslovacia era sub control sovietic.

🇬🇧 Marea Britanie

Primul Marș pentru viață a avut loc în Birmingham în 2012, cu scopul să reînviereze tradiția marșurilor pentru viață care au avut loc în Marea Britanie în perioada anilor 1970-1980.

🇮🇹 Italia

Marcia Nazionale per la Vita are loc anual la Roma, cu 15.000-20.000 de participanți.

🇳🇱 Olanda

Primul Marș pentru viață a avut loc în 1992, în Amsterdam. Marșul a fost mutat la Haga. Media este de 15.000 de participanți.

🇨🇭 Elveția

Primul *Marsch fürs Läbe* a avut loc în 2009. Avortul la cerere până la 12 săptămâni a fost legalizat în 2002.

🇫🇷 Franța

Marche pour la vie a început în 2005, la Paris. În mod tradițional participă și delegații din Italia, Spania, Belgia, Marea Britanie, Polonia, Elveția și Germania. În 2019 au fost 50.000 de participanți, 80% dintre ei având sub 30 de ani. În 2019 au participat și delegații din Argentina și România.

🇪🇸 Spania

Marșul are loc în mai multe orașe, inclusiv în capitala Spaniei, Madrid. În 2017, circa 100.000 au luat parte la nivel național.

🇧🇪 Belgia

Marșul pentru viață de la Bruxelles a avut loc prima dată în 2010 și are în jur de 4.000 de participanți. Marșul afirmă demnitatea umană de la concepția la

moartea naturală în fața politicilor de stat care promovează activ avortul și eutanasia.

🇩🇪 Germania

Primul *Marsch für das Leben* din

Germania s-a desfășurat în anul 2000. În 2017, la Berlin au participat 7.500 de persoane.

🇳🇮 Nigeria

Biserica Catolică a organizat primul marș în 2013, în Owerri, iar de atunci crește numărul de orașe în care se organizează.

🇺🇬 Uganda

Primul Marș a avut loc în 2010, extinzându-se apoi în mai multe orașe.

🇵🇪 Peru

Din 2002, *Marcha por la Vida* are loc în Lima pe 25 martie, ziua Bunei Vestiri și Ziua copilului nenăscut. Din 2013, participă mai mult de 100.000 de oameni. În 2016 au fost mai mult de 750.000 de participanți!

🇰🇷 Coreea de Sud

Din 1994 au loc marșuri anuale la Seul. Mai multe evenimente pro-viață și marșuri au loc în alte orașe. Avortul la cerere nu este legal în Coreea de Sud.

🇦🇺 Australia

Din 2009 au loc Marșuri pentru viață în Brisbane și în Melbourne.

• Japonia

Primul Marș pentru viață de la Tokyo a avut loc în 2014, organizat nu de o instituție, ci de un singur om, în nume propriu! În 2017 au participat 150 de persoane. Dar și când s-or apuca japonezii de treabă...

🇷🇴 România și 🇲🇩 Republica Moldova

În România, avortul la cerere a fost legalizat de regimul comunist în 1957, restricționat în 1966 și restricțiile eliminate în decembrie 1989. În Republica Moldova, avortul la cerere a fost legalizat de regimul sovietic, în 1953.

În România, *Marșul pentru viață* a fost organizat pentru prima dată la Timișoara, în 2008.

2013 – 23 de orașe din România;
2014 – 40 de orașe din România;
2015 – 79 de orașe (77 din România, 2 din Republica Moldova);
2016 – 130 de orașe (110 din România, 20 din Republica Moldova);
2017 – 287 (138 de orașe din România și 149 localități din Republica Moldova).

2018 – 300 de orașe și sate din România și Republica Moldova.

Marșul pentru viață este neconfesional și apolitic. Organizatorii locali sunt independenți unii de alții.

Referințe:

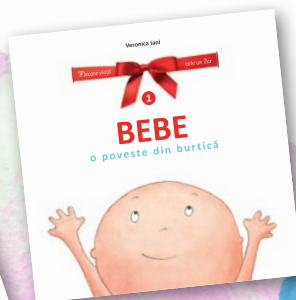
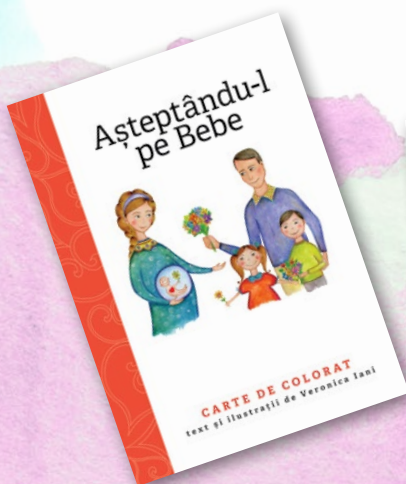
1. Filmul documentar „Aftermath: The Remnants of War”, 2002
2. Milton Leitenberg, „Deaths in Wars and Conflicts in the 20th Century”
3. Royal Society of Literature, 2000
4. Thomas Jacobson, Robert Johnston, „Abortion Worldwide Report: 100 countries, 1 century, 1 billion babies”

SPUNE-MI O POVESTE

atelier de povești cu folos

 spuneopoveste@gmail.com

www.veronicastories.com